Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2021. gada 12. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jomā – Direktīva 79/7/EEK – 4. panta 1. punkts – Diskriminācija dzimuma dēļ – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts piešķirt maternitātes piemaksu pie pensijas sievietēm, kam ir bijis noteikts skaits bērnu – Šīs piemaksas pie pensijas nepiešķiršana sievietēm, kas ir pieprasījušas priekšlaicīgu pensionēšanos – Direktīvas 79/7/EEK piemērošanas joma

Lietā C-130/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona* (Barselonas Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 3, Spānija) iesniedza ar 2020. gada 4. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 9. martā, tiesvedībā

YJ

pret

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens *[L. Bay Larsen*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] un M. Safjans [*M. Safjan*] (referents),

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– YJ vārdā – *L. Ripoll San*s, *abogada*,

– *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)* vārdā – *A. R. Trillo García* un *P. García Perea*, pārstāvji,

– Spānijas valdības vārdā – *M. J. Ruiz Sánchez*, pārstāve,

– Eiropas Komisijas vārdā – *C. Valero* un *I. Galindo Martín*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos (OV 1979, L 6, 24. lpp.) 4. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp YJ un *Instituto Nacional de la Seguridad Social* (Valsts sociālā nodrošinājuma iestāde, Spānija, turpmāk tekstā – "*INSS*") par šīs iestādes atteikumu saistībā ar YJ priekšlaicīgu pensionēšanos piešķirt viņai maternitātes piemaksu pie pensijas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 79/7 pirmajā un otrajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvas 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem [(OV 1976, L 39, 40. lpp.)], 1. panta 2. punktā ir paredzēts, ka nolūkā nodrošināt pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos [Eiropas Kopienu] Padome pēc [Eiropas Kopienu] Komisijas ierosinājuma pieņem noteikumus, kas nosaka tā saturu, darbības apjomu un piemērošanas pasākumus; tā kā [EEK] Līgums nesniedz šim mērķim vajadzīgās īpašās pilnvaras;

tā kā vienlīdzīgas attieksmes princips sociālā nodrošinājuma jautājumos, pirmkārt, būtu jāīsteno tiesību aktos noteiktajās sociālā nodrošinājuma sistēmās, kas nodrošina aizsardzību slimības, invaliditātes, vecuma, nelaimes gadījumu darbā, arodslimību un bezdarba gadījumā, kā arī sociālajā palīdzībā, ciktāl ar to paredzēts papildināt vai aizstāt iepriekš minētās sistēmas".

4 Šīs direktīvas 1. pantā ir noteikts:

"Šīs direktīvas mērķis ir sociālā nodrošinājuma jomā un citos sociālās aizsardzības posmos, kas paredzēti 3. pantā, pakāpeniski īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jautājumos, šeit turpmāk sauktu "vienlīdzīgas attieksmes princips"."

5 Šīs direktīvas 4. pants ir formulēts šādi:

"1. Vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē to, ka nepastāv nekāda – ne tieša, ne netieša – diskriminācija dzimuma dēļ, jo īpaši atsaucoties uz civilo vai ģimenes stāvokli, konkrēti, attiecībā uz:

– sociālā nodrošinājuma sistēmu darbības apjomu un pieejas nosacījumiem,

– pienākumu veikt iemaksas un iemaksu aprēķināšanu,

– pabalstu aprēķināšanu, ietverot palielinājumus, kas maksājami attiecībā uz laulāto un par apgādājamiem, un nosacījumus, kas reglamentē termiņus, kuros ir tiesības uz pabalstiem, un to saglabāšanu.

2. Vienlīdzīgas attieksmes princips neskar noteikumus attiecībā uz mātes aizsardzību."

6 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 7. panta 1. punktu:

"Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības izslēgt no tās darbības jomas:

a) pensionēšanās vecuma noteikšanu, lai piešķirtu vecuma un izdienas pensijas, un tās iespējamās sekas attiecībā uz citiem pabalstiem;

b) priekšrocības attiecībā uz tādas vecuma pensijas sistēmām, kas piešķirta personām, kuras izaudzinājušas bērnus; tiesību iegūšanu uz pabalstiem pēc pārtraukuma darbā, kas radies sakarā ar bērna audzināšanu;

[..]."

Spānijas tiesības

7 *Ley General de la Seguridad Social* (Vispārējais sociālā nodrošinājuma likums), konsolidētajā redakcijā, kas apstiprināta ar 2015. gada 30. oktobra *Real Decreto Legislativo 8/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social* (Karaļa leģislatīvais dekrēts 8/2015, ar ko apstiprina Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma pārskatīto tekstu) (2015. gada 31. oktobra *BOE* Nr. 261, 103291. lpp.) (turpmāk tekstā – "*LGSS*"), 60. pants "Maternitātes piemaksa pie pensijām, kas balstītas uz iemaksām sociālā nodrošinājuma sistēmā" ir formulēts šādi:

"1. Sievietēm, kurām ir bioloģiskie vai adoptētie bērni un kuras saskaņā ar kādu sociālā nodrošinājuma sistēmu saņem uz iemaksām balstītu vecuma pensiju, pārdzīvojušā laulātā pensiju vai pastāvīgas darbnespējas pensiju, ir tiesības uz piemaksu pie pensijas, ņemot vērā viņu veikto demogrāfisko ieguldījumu sociālā nodrošinājuma sistēmā.

Šo piemaksu, kura juridiski visādā ziņā ir uz iemaksām balstīta valsts pensija, veido summa, kas aprēķināta, piemērojot minētā pabalsta sākotnējai summai noteiktu procentu likmi, kura atkarīga no bērnu skaita atbilstoši šai skalai:

a) par diviem bērniem: 5 %;

b) par trim bērniem: 10 %;

c) par četriem un vairāk bērniem: 15 %.

Lai noteiktu tiesības uz piemaksu, kā arī tās apmēru, tiek ņemti vērā tikai bērni, kuri ir dzimuši vai adoptēti pirms attiecīgās pensijas saņemšanas tiesību rašanās brīža.

2. Ja sākotnēji atzītās pensijas apmērs pārsniedz 57. pantā noteikto robežu bez piemaksas piemērošanas, pensijas un piemaksas kopsumma nevar pārsniegt minēto robežu, kam ir pieskaitīti 50 % no piešķirtās piemaksas.

Tāpat, ja atzītās pensijas apmērs sasniedz 57. pantā noteikto robežu, piemērojot piemaksu tikai daļēji, ieinteresētajai personai ir tiesības saņemt arī 50 % no piemaksas daļas, kas pārsniedz attiecīgajā brīdī spēkā esošo maksimālo robežu.

Ja ar leģislatīviem vai reglamentējošiem aktiem maksimālais apmērs var tikt pārsniegts citu iemeslu dēļ, piemaksu aprēķina saskaņā ar šo punktu, kā sākotnējo pensijas apmēru ņemot vērā attiecīgajā brīdī spēkā esošo maksimālo apmēru.

Ja pensija, kurai piemērojama piemaksa, veidojas, summējot apdrošināšanas iemaksu periodus *prorata temporis*, piemērojot starptautiskos tiesību aktus, piemaksa tiek aprēķināta, pamatojoties uz teorētisko pensiju, kas personai pienākas, un iegūtajai summai tiek piemērota atbilstoša proporcionāla attiecība.

[..]

4. Piemaksa pie pensijas nav piemērojama attiecīgās personas brīvprātīgas priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā vai daļējas pensionēšanās gadījumā, kas paredzētas attiecīgi 208. un 215. pantā.

Tomēr piemaksa pie piešķirtās pensijas tiek noteikta, kad pēc daļējas pensionēšanās notiek pilnīga pensionēšanās pēc tam, kad ir sasniegts katram gadījumam atbilstošais vecums.

[..]"

8 *LGSS* 208. pantā "Priekšlaicīga pensionēšanās pēc personas vēlēšanās" ir noteikts:

"1. Lai personai rastos tiesības pieprasīt priekšlaicīgu pensiju, ir jāizpilda šādi nosacījumi:

a) ir sasniegts vecums, kas ir ne vairāk kā divi gadi pirms pensionēšanās vecuma, kurš katrā atsevišķā gadījumā ir piemērojams atbilstoši 205. panta 1. punkta a) apakšpunktam, šajā gadījumā nepiemērojot samazinājuma koeficientus, kas ir noteikti 206. pantā.

b) pierādījumi par 35 gadu minimālo faktisko iemaksu periodu, šajā nolūkā neņemot vērā prēmiju proporcionālo daļu. Vienīgi šie mērķiem tiek ņemts vērā tikai obligātā militārā dienesta vai alternatīvā sociālā dienesta ilgums ar maksimālo viena gada ierobežojumu.

c) ja ir izpildītas attiecīgā pensionēšanās veida vispārējās un speciālās prasības, tad izmaksājamās pensijas apmēram ir jābūt lielākam par minimālās pensijas apmēru, kas attiecīgajai personai pienāktos tās ģimenes apstākļu dēļ, sasniedzot 65 gadu vecumu. Pretējā gadījumā attiecīgā persona nevar izmantot šī veida tiesības uz priekšlaicīgu pensionēšanos.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 Pēc YJ lūguma viņai ar *INSS* 2017. gada 11. decembra lēmumu tika atļauts priekšlaicīgi pensionēties un saņemt pensiju no 2017. gada 4. decembra. YJ iesniedza sūdzību par šo lēmumu, apgalvojot, ka *INSS* bija jāpiešķir viņai *LGSS* 60. pantā paredzētā maternitātes piemaksa pie pensijas, jo viņai ir bijuši trīs bērni.

10 Tā kā *INSS* ar 2018. gada 9. maija lēmumu noraidīja šo sūdzību, pamatojoties uz to, ka šī maternitātes piemaksa pie pensijas nav piemērojama gadījumā, ja ieinteresētā persona ir izvēlējusies priekšlaicīgu pensionēšanos, YJ vērsās *Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona* (Barselonas Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 3, Spānija). Iesniedzējtiesā viņa būtībā apgalvo, ka *LGSS* 60. pants rada diskrimināciju attiecībā uz sievietēm, kuras, tā kā viņas ir izvēlējušās priekšlaicīgi pensionēties, nevar saņemt minēto maternitātes piemaksu pie pensijas.

11 Iesniedzējtiesa atgādina, ka 2019. gada 12. decembra spriedumā *Instituto Nacional de la Seguridad Social* (Piemaksa pie pensijas mātēm) (C-450/18, EU:C:2019:1075) Tiesa uzskatīja, ka *LGSS* 60. pants, kas neietilpst nedz Direktīvas 79/7 4. panta 2. punktā paredzētās atkāpes piemērošanas jomā, nedz šīs direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās atkāpes piemērošanas jomā, ir uzskatāms par tiešu diskrimināciju dzimuma dēļ, kas ir aizliegta ar minēto direktīvu.

12 Iesniedzējtiesa piebilst, ka nav nekāda iemesla *mutatis mutandis* nepiemērot argumentāciju, ko Tiesa izmantojusi minētajā spriedumā, attiecībā uz sievietēm, kuras visas atrodas vienādā situācijā, neatkarīgi no veida un dienas, kādā notiek piekļuve pensiju shēmai, kurai piemērojama tāda pati maternitātes piemaksa pie pensijas.

13 Tādējādi iesniedzējtiesa vaicā, vai *LGSS* 60. pantā paredzētā sistēma, saskaņā ar kuru sievietes, kuras tāpat kā YJ izvēlas priekšlaicīgi pensionēties, ir izslēgtas no šajā pantā paredzētās maternitātes piemaksas pie pensijas, pretēji tām sievietēm, kuras pensionējas likumā noteiktajā vecumā, vai tām, kuras priekšlaicīgi pensionējas tāda iemesla dēļ, kas ir saistīts ar nodarbinātību to profesionālās dzīves laikā vai invaliditāti, vai arī tāpēc, ka to darba attiecības ir izbeigušās tieši pirms pensionēšanās uz viņām neattiecināmu iemeslu dēļ, atbilst Savienības tiesību principam, kas garantē vienlīdzīgu attieksmi plašā nozīmē, proti, vīriešu un sieviešu vienlīdzību, bet arī vienlīdzību starp sievietēm, un vai šī sistēma tādējādi neveido tiešu diskrimināciju Direktīvas 79/7 nozīmē.

14 Šādos apstākļos *Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona* (Barselonas Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 3) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai var uzskatīt par tiešu diskrimināciju Direktīvas 79/7 izpratnē tādu tiesību normu kā [*LGSS*] 60. panta 4. punkts, kas izslēdz no maternitātes piemaksas pie pensijas sievietes, kuras brīvprātīgi priekšlaicīgi pensionējas, atšķirībā no tām sievietēm, kuras pensionējas likumā noteiktajā vecumā vai kuras pensionējas priekšlaicīgi, bet tāda iemesla dēļ, kas ir saistīts ar nodarbinātību to profesionālās dzīves laikā, invaliditāti vai to, ka viņas ir beigušas strādāt pirms pensionēšanās uz viņām neattiecināmu iemeslu dēļ?"

Par prejudiciālo jautājumu

15 Vispirms ir jānorāda, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa vispārīgi atsaucas uz Direktīvu 79/7, nenorādot šīs direktīvas normu vai normas, kuru interpretāciju tā lūdz.

16 Tomēr gan no uzdotā jautājuma formulējuma, gan no paskaidrojumiem, ko iesniedzējtiesa sniegusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, izriet, ka šī jautājuma mērķis patiesībā ir noteikt, vai pastāv tieša diskriminācija dzimuma dēļ Direktīvas 79/7 izpratnē, kas ir aizliegta ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktu, kurā ir noteikts, ka vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jautājumos princips nozīmē, ka nav nekādas tiešas vai netiešas diskriminācijas atkarībā no attiecīgās personas civilā vai ģimenes stāvokļa.

17 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu ieviestajā sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai izlemt tās izskatīšanā esošo lietu, un šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums, 2020. gada 3. marts, *Gómez del Moral Guasch*, C-125/18, EU:C:2020:138, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Tādējādi, lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, uzdotais jautājums ir jāsaprot kā tāds, kura mērķis būtībā ir noskaidrot, vai Direktīvas 79/7 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā attiecībā uz sievietēm, kam ir bijuši vismaz divi bioloģiskie vai adoptēti bērni, ir paredzēta maternitātes piemaksa pie pensijas gadījumā, ja viņas pensionējas likumā noteiktajā vecumā vai priekšlaicīgi pensionējas noteiktu likumā paredzētu iemeslu dēļ, bet ne tad, ja attiecīgā persona priekšlaicīgi pensionējas brīvprātīgi.

19 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 79/7 4. panta 1. punktā minētais jēdziens "tieša diskriminācija dzimuma dēļ" ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz jebkuru situāciju, kurā attieksme pret kādu personu tās dzimuma dēļ ir mazāk labvēlīga par attieksmi, kāda līdzīgā situācijā ir, bija vai būtu bijusi pret kādu citu personu (spriedums, 2018. gada 26. jūnijs, MB (Dzimuma maiņa un vecuma pensija),

C-451/16, EU:C:2018:492, 34. punkts). No tā izriet, ka, lai tieša diskriminācija varētu tikt "balstīta uz dzimumu", pret personu ir jābūt nelabvēlīgākai attieksmei tās piederības vīriešu dzimumam vai sieviešu dzimumam dēļ.

20 Turklāt ir jāuzsver, ka saskaņā ar Direktīvas 79/7 nosaukumu, kā arī tās 1. pantu, lasot to kopā ar tās pirmo un otro apsvērumu, tās mērķis ir pakāpeniski īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jautājumos. Bez tam šīs direktīvas 1. pantā definētais apzīmējums apstiprina, ka minētās direktīvas pārējā daļā izmantotā frāze "vienlīdzīgas attieksmes princips" ir jāsaprot kā tāda, kas saīsinātā veidā atsaucas uz "vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jautājumos".

21 Līdz ar to Direktīvas 79/7 4. panta 1. punktā ietvertais jēdziens "diskriminācija dzimuma dēļ" var attiekties tikai uz vīriešu dzimuma darba ņēmēju, no vienas puses, un sieviešu dzimuma darba ņēmēju, no otras puses, diskriminācijas gadījumiem.

22 Šādos apstākļos Direktīvas 79/7 4. panta 1. punkts nevar tikt uzskatīts par tādu Savienības tiesību normu, kas garantē vienlīdzīgu attieksmi plašā nozīmē, proti, arī starp tā paša dzimuma personām. Gluži pretēji, šajā tiesību normā minētais jēdziens "tieša diskriminācija dzimuma dēļ" nozīmē situāciju, kurā attieksme pret darba ņēmējiem ir mazāk labvēlīga viņu piederības vīriešu vai sieviešu dzimumam dēļ salīdzinājumā ar citiem pretējā dzimuma darba ņēmējiem salīdzināmā situācijā.

23 Šajā gadījumā pamatlietā aplūkotā situācija attiecas uz sievieti, kura, tā kā viņa ir izvēlējusies priekšlaicīgi pensionēties, nevar saņemt maternitātes piemaksu pie pensijas un tādējādi uzskata, ka attieksme pret viņu ir nelabvēlīgāka nekā pret sievietēm, kuras – tā kā viņas ir pensionējušās likumā noteiktajā vecumā vai ir priekšlaicīgi pensionējušās noteiktu likumā paredzētu iemeslu dēļ – var saņemt šo piemaksu pie pensijas.

24 Direktīva 79/7 šādā situācijā nevar tikt piemērota, jo kritērijs, kura dēļ attiecīgā maternitātes piemaksa pie pensijas tiek atteikta sievietēm, kas brīvprātīgi pensionējas priekšlaicīgi, ir saistīts nevis ar attiecīgā darba ņēmēja dzimumu, bet gan ar viņa pensionēšanās kārtību, un tādējādi apgalvotā diskriminējošā attieksme nav "balstīta uz dzimumu". Turklāt attiecīgā situācija attiecas nevis uz diskrimināciju starp vīriešu dzimuma darba ņēmējiem, no vienas puses, un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem, no otras puses, bet gan uz apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes neievērošanu starp sieviešu dzimuma darba ņēmējām.

25 Šo secinājumu neatspēko 2019. gada 12. decembra spriedums *Instituto Nacional de la Seguridad Social* (Piemaksa pie pensijas mātēm) (C-450/18, EU:C:2019:1075), pat ja lieta, kurā tika pasludināts šis spriedums, attiecās uz to pašu valsts tiesisko regulējumu, par kuru ir runa pamatlietā. Minētajā lietā prasītājs pamata lietā bija vīriešu dzimuma darba ņēmējs, kurš uzskatīja, ka pret viņu izturas nelabvēlīgāk nekā pret sieviešu dzimuma darba ņēmējām, jo attiecīgā maternitātes piemaksa pie pensijas viņam tika atteikta tāpēc, ka viņš ir vīrietis. Minētajā spriedumā Tiesa tādējādi varēja pamatot savu argumentāciju ar Direktīvu 79/7, jo apgalvotais vienlīdzīgas attieksmes pārkāpums attiecās uz vīriešu dzimuma darba ņēmējiem salīdzinājumā ar sieviešu dzimuma darba ņēmējām un līdz ar to bija balstīts uz attiecīgā darba ņēmēja dzimumu, kas šajā gadījumā tā nav.

26 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka situācija pamatlietā neietilpst Direktīvas 79/7 piemērošanas jomā.

27 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 79/7 nav piemērojama valsts tiesiskajam regulējumam, kurā attiecībā uz sievietēm, kam bijuši vismaz divi bioloģiskie vai adoptēti bērni, ir paredzēta maternitātes piemaksa pie pensijas gadījumā, ja viņas pensionējas likumā noteiktajā vecumā vai priekšlaicīgi pensionējas noteiktu likumā paredzētu iemeslu dēļ, bet ne tad, ja attiecīgā persona priekšlaicīgi pensionējas brīvprātīgi.

Par tiesāšanās izdevumiem

28 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Padomes Direktīva 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos nav piemērojama valsts tiesiskajam regulējumam, kurā attiecībā uz sievietēm, kam bijuši vismaz divi bioloģiskie vai adoptēti bērni, ir paredzēta maternitātes piemaksa pie pensijas gadījumā, ja viņas pensionējas likumā noteiktajā vecumā vai priekšlaicīgi pensionējas noteiktu likumā paredzētu iemeslu dēļ, bet ne tad, ja attiecīgā persona priekšlaicīgi pensionējas brīvprātīgi.

[Paraksti]